

[Erhard Jakobsen]

henholdvis den pågældende embedsmand og politiets ledelse tage stilling til. Men man må ikke vige tilbage, som undervisningsministeren sagde, for at undgå konfrontation. Det er jo bl. a. det, gadedrengene benytter sig af. Det, at man er bange for konfrontationen, benytter gadedrengene i Christiania sig af og har benyttet sig af i alt for lang tid.

Melchior (CD):

Et par bemærkninger til hr. Ole Henriksen. Hr. Ole Henriksen må jo have en eller anden besked på, at han kan tale på lønmodtagernes vegne. Han siger, CD vil stramme til over for lønmodtagerne, hvem det så er. Man plejer at sige, at det er 80 pct. af befolkningen. Jeg tror ikke, de alle har deponeret deres synspunkter hos SF eller hos hr. Ole Henriksen; CD har nok lige så mange lønmodtagerstemmer som SF. Der er givetvis mange måder at opdele lønmodtagerne på. Det er ligesom at tale om arbejdsløsheden eller politikerne eller erhvervslivet; det er ikke sådan nogle entydige størrelser, man kan tale på vegne af, for de har mange modgående interesser. En af de måder, man kan opdele lønmodtagerne på, er i dem, der vil holde indgåede aftaler, påtagne forpligtelser og landets love, og dem, der ikke vil. Hr. Ole Henriksen har her talt på vegne af dem, der ikke vil.

Hr. Ole Henriksen sagde, at vi havde talt så meget om tabte arbejdstimer. Det har vi overhovedet ikke talt om, hverken hr. Brusvang eller jeg har talt om det tab af arbejdstimer, der er. Vi har heller ikke talt om, at der skal ændres ved de spontane arbejdsnedlæggelser, der sker, når det er modparten, som der står i § 12 i loven, når det er arbejdsgiveren, der er skyld i dem, som det skete forleden dag på en stor virksomhed, hvor en kantine var blevet lukket – som der blev sagt, af en fejltagelse – eller når der er tale om dårlige skurvogne og den slags ting. Det er vi lige så forargede over som hr. Ole Henriksen og nogen kan være, og det har vi aldrig drømt om at ønske ændringer i. Tal om det, vi har forelagt, og ikke om noget, man ligger i sin våde om natten og tror vi har forelagt.

Hr. Ole Henriksen sagde endelig, at man ikke kan arrangere spontane ting i forvejen. Det har vi masser af beviser på allerede fra dette forår. Jeg kan bare nævne Politikens

journalister, som var spontant forargede og måtte nedlægge arbejdet, før deres overenskomstforhandlinger med deres arbejdsgiverorganisationer overhovedet var påbegyndt. Alligevel kunne avisen ikke udkomme, men man gik hen på Dansk-Russisk Samvirke og holdt faglige møder med kasser under armen, som der var andet end papir i. Selvfølgelig kan de arrangeres, og de bliver arrangeret. Det er dobbelt tragisk, når det er det frie ords forsvarere, der gør det.

Dernæst et par ord til statsministeren. Det er altid en glæde at lytte til statsministeren. Jeg plejer også at være mægtig glad for at drøfte sagerne med statsministeren. Det er selvfølgelig lidt indbildskhed, men jeg tiltager mig den ret, men jeg vil alligevel sige, at jeg føler mig altid tryk ved at tale til og med statsministeren, fordi jeg synes, han er fair. Men i dag kunne jeg slet ikke forstå ham. Han sagde faktisk, at der ikke var forskel på det, som han selv havde sagt i sit første indlæg her i debatten, og så det, fru Birte Weiss sagde. Det bliver spændende at se, om statsministeren, når han engang får begge dele på tryk, kan opretholde dette synspunkt. Jeg tror det ikke. Der var masser af ting, fru Birte Weiss sagde, og som statsministeren ikke kunne drømme om at sige, og der var milevid forskel, men mine få minutter tillader mig ikke at dokumentere det.

Statsministeren talte om, og det må være i anledning af vores dagsorden, at der er nogen – og det må igen være os – der vil fare med bål og brand, som vil få tingene til at accelerere, og som har en kold og hård indstilling. Jeg synes ikke, de indlæg, vi er kommet med, svarer til det signalement, statsministeren gav her, og jeg synes ikke, vores dagsorden, hvis man læser den igennem med den klare analyseringsevne, som jeg ved statsministeren er i besiddelse af, kan give ret til at benytte sådanne ord om os.

Videre siger statsministeren, han har lyttet intenst for at høre, hvad det egentlig var, vi ville, men han fandt ikke ud af det. Det er jeg selvfølgelig meget ked af, for jeg brugte det meste af min tale til at sige, hvad det er, vi mener, når dagsordenen taler om på ny at vurdere reglerne. Det er vel mildt, ikke? Vi beder regeringen om sammen med de involverede organisationer at tage noget op til vurdering, og hvad det er, der skal tages op til vurdering, det forklarede jeg statsministe-